

ת"פ (באר שבע) 4878-05-23 - מדינת ישראל נ' עדי חמי

ת"פ (באר-שבע) 4878-05-23 - מדינת ישראל נ' עדי חמישלום באר-שבע

ת"פ (באר-שבע) 4878-05-23

מדינת ישראל

נגד

עדי חמי

ע"י ב"כ עו"ד עמית ויצמן

בית משפט השלום בבאר-שבע

[25.11.2024]

כבוד השופטת אורית קרץ

גזר דין (לא הרשעה)

- הנאשם הורשע בהתאם להודאתו בעובדות כתב האישום המתוקן בעבירת החזקת סמים לצריכה עצמית לפי סעיפים 7(א)+7(ג) סיפא לפקודת הסמים המסוכנים [נוסח חדש] התשל"ג-1973 (להלן: פקודת הסמים).
- מעובדות כתב האישום המתוקן עולה כי בתאריך 19.03.2022, במסיבה בכפר הנוקדים, הנאשם החזיק על גופו סם מסוכן מסוג קוקאין במשקל 0.5 גרם נטו, סם מסוכן מסוג MDMA KETAMINE במשקל 0.3 גרם נטו וסם מסוכן מסוג MDMA במשקל 0.6 גרם נטו לצריכתו העצמית וללא היתר בפקודה או בתקנות או רישיון מאת המנהל.
- ביום 13.05.24 הצדדים הודיעו כי הגיעו להסדר טיעון לפיו הנאשם יודה ויורשע בעובדות כתב האישום המתוקן, יופנה לקבלת תסקיר שירות המבחן, במסגרתו תיבחן לבקשת ב"כ הנאשם אפשרות ביטול ההרשעה, ולאחר קבלת התסקיר הצדדים יטענו לעונש באופן חופשי.
- תסקיר שירות המבחן
- בעניינו של הנאשם הוגש תסקיר שירות מבחן ביום 13.10.24, אשר המליץ על ביטול הרשעה והשתת של"צ.
- שירות המבחן סקר את קורות חייו של הנאשם ואת המסגרת המשפחתית בה גדל. מהתסקיר עולה כי הנאשם בן 24, רווק, סיים בהצלחה לימודי תואר ראשון במנהל עסקים ומימון ולאחר לימודיו השתלב בחברת נדל"ן שבבעלות אביו בתפקיד גיוס פרויקטים ותפעול שוטף של העסק. הנאשם תאר תחושת סיפוק ויציבות תעסוקתית ותאר שאיפות לעתיד להקמת עסק בתחום הנדל"ן.
- מסקירת ההיסטוריה העבריינית של הנאשם עולה כי הנאשם נעדר עבר פלילי ולא פתוחים נגדו תיקי מב"ד נוספים. לדבריו, צורך אלכוהול בתדירות נמוכה באירועים חברתיים, התנסה פעמיים בסם מסוג קוקאין - לראשונה כשהיה בן 21 בעת טיול בארה"ב ובפעם השנייה בעת ביצוע העבירה. לדבריו, מאז מעצרו בתיק זה הוא לא צורך סמים מכל סוג. שתי בדיקות שתן שמסר העידו על ניקיונו מסמים.
- בהתייחס לנסיבות ביצוע העבירה, הנאשם הודה בביצוע העבירה ולקח אחריות על ביצועה. לדבריו, הביא עמו סמים מסוג קוקאין למסיבה בה נכח לצריכתו העצמית על רקע השתייכות חברתית והחזיק סמים עבור חבריו, אך לא רכש אותם.

8. שירות המבחן התרשם כי הנאשם גילה יציבות במסגרות לאורך חייו, כי אירוע העבירה הינו חריג לאורח חייו וכי ההליך הפלילי מציב לו גבול חיצוני ומרתיע. מנגד, על פי הערכת שירות המבחן, הנאשם צמצם בפניו את מידת חשיפתו לתחום הסמים ויש לו עמדות מקילות ביחס לעבירות סמים ומודעות נמוכה לבעייתיות הכרוכה בכך.
9. לאור היעדר עבר פלילי, בדיקות שתן נקיות, ניהול אורח חיים יציב ומאוזן ושאיפה לחיים נורמטיביים, שירות המבחן המליץ על ביטול הרשעתו בדין של הנאשם והטלת צו של"צ בהיקף של 150 שעות.
- טענות הצדדים לעניין העונש:
10. ב"כ המאשימה עתרה למתחם ענישה שתחילתו במאסר מותנה ועד למספר חודשי מאסר בפועל, היא ביקשה לגזור את עונשו של הנאשם בתחתית מתחם הענישה ואף בחריגה ממתחם העונש לאור היעדר עבר פלילי והתסקיר החיובי ולגזור עליו מאסר מותנה לצד צו של"צ, צו מבחן, קנס, התחייבות ופסילת רישיון נהיגה בפועל ועל תנאי ע"פ שיקול דעת ביהמ"ש.
11. באשר לבקשת הנאשם לבטל את הרשעתו ב"כ המאשימה טענה כי לא הוכחו התנאים הקבועים בהלכת כתב לסיום הליך ללא הרשעה - נסיבות העבירה הן חמורות ואין מאפשרות את ביטול ההרשעה לנוכח העובדה שמדובר בסם קשה מסוג קוקאין בכמות העולה על הכמות המוגדרת בחוק ככמות לצריכה עצמית וכן מכיוון שלא הוכחה פגיעה אפשרית בשיקום ובתעסוקת הנאשם, שכן הנאשם עובד בחברה בבעלות אביו ואין חשש לפיטוריו.
12. ב"כ הנאשם עתר לבטל את הרשעת הנאשם ולהשית עליו של"צ בהתאם להמלצת שירות המבחן.
13. לטענת ב"כ הנאשם, מתקיימים בענייניו התנאים שנקבעו בהלכת כתב לאי הרשעה.
- באשר לנסיבות ביצוע העבירה נטען כי הנאשם החזיק כמות סמים קטנה לצריכתו העצמית ומאז מעצרו לא משתמש בסמים מכל סוג, אדם נורמטיבי לחלוטין, שמעד מעידה חד פעמית, הודה, לקח אחריות על מעשיו, שיתף פעולה עם שירות המבחן באופן מלא ומסר בדיקות שתן נקיות.
- באשר לאפשרות פגיעה חמורה בשיקום, נטען כי הרשעה בדין של הנאשם עלולה לפגוע בהמשך עבודתו בחברה של אביו, שלא מעסיקה עובדים בעלי עבר פלילי.
14. הנאשם בדברו האחרון הביע חרטה על מעשיו, טען שהעבירה בוצעה בצעירותו ושהוא מבין את הטעות לעומק. לגבי פגיעה אפשרית בשיקומו ובעתידו הנאשם טען שהוא לומד כיום לימודי תואר שני, מתרכז בלמידה ויש לו שאיפות להתקדם ולהגיע רחוק. הנאשם ביקש להתחשב בו ולמחול לו על העבירה כדי שהוא יוכל להמשיך להגשים את שאיפותיו.
- ראיות לעונש
15. המאשימה לא הגישה ראיות לעונש.
16. הנאשם הגיש מסמכים שנוגעים לעבודתו (מוצג ת/1) והעיד את אביו.
17. המסמכים שהוגשו כוללים הצהרה של החברה בה הנאשם עובד, שהיא לא מעסיקה עובדים בעלי עבר פלילי, מכתבי המלצה לנאשם ואישור לימודי תואר שני בקריה האקדמית אונו.

18. אביו של הנאשם, מר משה חמי, סיפר בעדותו כי הנאשם הוא ילד ממושמע, לומד לימודי תואר שני, גדל במשפחה נורמטיבית, עובד איתו בחברה ומטפל בפרויקטים בין היתר מול עורכי דין. לדברי האב, החברה שבבעלותו עומדת לפני הנפקה בבורסה, כאשר תנאי להנפקה הוא שהחברה לא מעסיקה עובדים בעלי עבר פלילי. לדבריו כך הוחלט גם עם השותפים האחרים. בהתייחסותו לעבירה האב סיפר שהמשפחה קיבלה את אירוע העבירה וכתב האישום מאד קשה ואמר שהוא סמוך ובטוח שבנו הפנים את חומרת העבירה. האב ביקש להתחשב בגילו של הנאשם ובעובדה שהוא בתחילת דרכו, נורמטיבי וגדל באזור הכי טוב בארץ.

דיון והכרעה:

קביעת מתחם העונש ההולם -

19. בהתאם להוראת סעיף 40ב לחוק העונשין, העיקרון המנחה את בית המשפט בקביעת מתחם העונש ההולם למעשה עבירה הוא יחס הולם בין חומרת המעשה בנסיבות המקרה ומידת אשמו של הנאשם לבין סוג העונש המוטל עליו ומידתו.

20. בהתאם להוראת סעיף 40ג(ב) לחוק העונשין בקביעת מתחם העונש ההולם יתחשב בית המשפט בערכים החברתיים שנפגעו מביצוע העבירה, במידת הפגיעה בהם, במדיניות הענישה הנוהגת ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה.

21. הערכים החברתיים שנפגעו מביצוע עבירות על פי פקודת הסמים המסוכנים: עבירות על פי פקודת הסמים המסוכנים פוגעות בשלטון החוק; פוגעות בבריאות הציבור בכך שהן עלולות לגרום נזקים גופניים ונפשיים ישירים למשתמשים, אשר יכול ויצריכו טיפול רפואי שעלותו נופלת על החברה; הן עבירות מחוללות פגיעה בהיותן מהוות תמריץ לביצוע עבירות אחרות, כגון עבירות רכוש ואללימות לשם רכישת הסמים והפצתם ויש בהן כדי לפגוע בביטחון הציבור.

22. מידת הפגיעה בערכים החברתיים המוגנים בענייננו: מדובר בסמים מסוכנים מסוג קוקאין ו-MDMA, הנמנים עם "הסמים הקשים" במשקל כולל של מעל גרם, שהיא כמות העולה על הכמות המוגדרת בחוק לצריכה עצמית. יחד עם זאת, על פי כתב האישום הסמים הוחזקו על ידי הנאשם לצריכתו העצמית. בנסיבות אלה, מידת הפגיעה בערכים המוגנים היא במידה קלה - בינונית.

23. מדיניות הענישה הנוהגת - בחינת מדיניות הענישה הנוהגת בעבירות החזקת סמים מהסוג שהחזיק הנאשם לצריכה עצמית מעלה כי מתחם הענישה נע בין מאסר מותנה עד למספר חודשי מאסר בפועל כעמדת המאשימה. לעניין זה מפנה לעפ"ג 38182-03-23 אדריאן נ' מדינת ישראל (12.07.23) (ת"פ 21530-01-20); ת"פ 68386-11-20 מדינת ישראל נ' אוואסקר (19.09.22); ת"פ 21616-09-13 מדינת ישראל נ' שושנה אכלופי (07.11.16); ת"פ 17043-12-21 מדינת ישראל נ' חלאיקה ואח' (30.01.23).

24. נסיבות הקשורות בביצוע העבירה - במסגרת הנסיבות הקשורות בביצוע העבירה יש להתחשב בסוג הסמים, בכמות הסמים ובעובדה שהסמים הוחזקו לצריכה עצמית.

25. בנסיבות העניין, בהתחשב בפגיעה בערכים המוגנים, בהתחשב במדיניות הענישה הנוהגת ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה, מצאתי לקבוע כי מתחם העונש ההולם בעניינו של הנאשם נע בין מאסר מותנה ל - 6 חודשי מאסר בפועל.

דין הבקשה לביטול הרשעתו של הנאשם - להתקבל:

26. סעיף 182 לחוק סדר הדין הפלילי [נוסח משולב], התשמ"ב-1982, קובע כי משהוכחה אשמתו של נאשם בביצוע עבירה פלילית, יש להרשיעו. סעיף 71 לחוק העונשין התשל"ז-1977 וסעיף 192א לחוק סדר הדין הפלילי התשמ"ב-1982 קובעים את המסגרת הנורמטיבית, המאפשרת לבית המשפט להימנע מהרשעתו של אדם, אף אם נמצא כי הוא עבר עבירה פלילית.

27. ההלכה הפסוקה קבעה כי הימנעות מהרשעה היא החריג שבחריגים. בהתאם לפסיקה, בית המשפט יחרוג מכלל הרשעת נאשמים שנמצאו אשמים רק בנסיבות יוצאות דופן בהן אין יחס סביר בין הנזק הצפוי מן ההרשעה לבין חומרתה של העבירה (ר"ע 432/85 גדעון רומנו נ' מדינת ישראל (נבו, 21.8.85).
28. בע"פ 9893/06 אסנת לאופר נ' מדינת ישראל (נבו, 31.12.07) בית המשפט הבהיר כי סיום הליך ללא הרשעה פלילית יהיה: "במצבים חריגים, מיוחדים ויוצאי דופן, כאשר עלול להיווצר פער בלתי נסבל בין עוצמת פגיעתה של ההרשעה הפלילית בנאשם האינדבידואלי לבין תועלתה של ההרשעה לאינטרס הציבורי - חברתי הכללי...".
29. בע"פ 2083/96 כתב נ' מדינת ישראל פ"ד נב(3) 337, 342 (להלן: הלכת כתב) בית המשפט קבע שני תנאים מצטברים לסיום הליך ללא הרשעה: "ראשית, על ההרשעה לפגוע פגיעה חמורה בשיקום הנאשם ושנית סוג העבירה מאפשר לוותר בנסיבות המקרה המסוים על ההרשעה בלי לפגוע באופן מהותי בשיקולי הענישה האחרים".
30. מלבד התנאים המצטברים השופט לזין פירט בהלכת כתב מספר שיקולים מנחים שיש להביא בחשבון בבחינת אפשרות סיום הליך ללא הרשעה פלילית:
- "א) האם מדובר בעבירה ראשונה או יחידה של הנאשם; ב) מהי חומרת העבירה והנסיבות שבהן בוצעה; ג) מעמדו ותפקידו של הנאשם והקשר בין העבירה למעמד ולתפקיד; ד) מידת הפגיעה של העבירה באחרים; ה) הסבירות שהנאשם יעבור עבירות נוספות; ו) האם ביצוע העבירה על ידי הנאשם משקף דפוס התנהגות כרוני או המדובר בהתנהגות מקרית; ז) יחסו של הנאשם לעבירה, האם הוא נוטל אחריות על ביצועה, האם הוא מתחרט עליה; ח) משמעות ההרשעה על הדימוי העצמי של הנאשם; ט) השפעת ההרשעה על תחומי פעילותו של הנאשם.
31. התנאים שנקבעו בהלכת כתב יפים לבגירים וצעירים כאחד ואולם ניתן למצוא גם מקרים שבהם בתי המשפט לרבות בית משפט עליון חרגו בנסיבות של נאשמים צעירים מהכלל המחייב הוכחת קיומה של פגיעה קונקרטית בעתידו או בתעסוקתו של הנאשם. כך, למשל, בע"פ 7781/12 פלוני נ' מדינת ישראל (נבו, 20.06.2013) נקבע: "... לגישתי, יש מקום להתחשב במסגרת שיקולי הענישה בייחודיותה של קבוצת ה"בגירים צעירים". חשוב להבהיר כי אין בקביעתנו זו כדי לקבוע כי בגזירת עונשם של קבוצה זו, יש לשקול שיקולים זהים לאלו של קטינים. יחד עם זאת, על בית המשפט בקובעו את עונשו של "בגיר צעיר" לייחס לגילו משקל משמעותי. במסגרת זאת, עליו לשקול בין היתר את קרבתו לגיל 18, ההשפעה האפשרית של מאסר בפועל על שיקומו ומצבו הנפשי, ובגרותו. הכול כעולה מתסקיר המבחן שיוגש בפניו בטרם גזירת העונש";
- בע"פ 4466/13 נתנאל אסולין פורטל נ' מדינת ישראל (נבו, 22.05.014) בוטלה הרשעה של צעיר בן 18 ו- 11 חודשים בעת ביצוע עבירה של סיוע לשוד. נקבע כי "הדעת נותנת שהיותם ב"תקופת המעבר" שבין קטינות לבגירות, על סימני השאלה והערפל באשר לעתיד המובנים בה, היא גורם שיש להידרש אליו, תוך שיקול כל מקרה לגופו והנסיבות";
- בע"פ 111/14 פלוני נ' מדינת ישראל (נבו, 01.04.2014) בית המשפט העליון ביטל הרשעה של שני נאשמים בעבירות סחיטה באיומים וקשירת קשר לפשע. ביחס לאחד מהם לכל הפחות צוין כי לא הוכח קיומו של נזק קונקרטי. בית המשפט ציין כי אחד הנימוקים לסיום ההליך ללא הרשעה הוא גילם של הנאשמים "לאפשר למערערים להתחיל את חייהם הבוגרים כאשר גיליון ההרשעות שלהם נקי";

בע"פ 26443-03-15 פבל גוטרמן ודניאל גורביץ' נ' מדינת ישראל (נבו, 30.8.15), נקבע כי בין שני הפרמטרים הנלקחים בחשבון לצורך בחינת שאלת אי ההרשעה מתקיימת מעין 'מקבילית כוחות': "ככל שמעשי העבירה חמורים יותר, כך אין להסתפק בפגיעה כללית ועתידית, אלא נדרשת פגיעה קונקרטית, ברורה ומוחשית יותר. ולהיפך - ככל שמעשי העבירה קלים יותר, כך ניתן להסתפק בפגיעה כללית יותר, לרבות תוך התחשבות בעובדה שמדובר בצעירים המצויים בראשית דרכם ושעתידם עוד לפניהם..."

מן הכלל אל הפרט -

32. יישום המבחנים שנקבעו בהלכת כתב בעניינו מוביל למסקנה כי עניינו של הנאשם ראוי להימנעות מהרשעה לאור נסיבות ביצוע העבירה, לאור פגיעה אפשרית בשיקום הנאשם ומכיוון שמרבית השיקולים שמנה כב' השופט לוין בהלכת כתב מתקיימים בעניינו של הנאשם ובכללם ההודאה, לקיחת אחריות, הפסקת השימוש בסם, כפי שעולה מתסקיר שירות המבחן ובדיקות שנעשו לנאשם לאיתור שרידי סם, נסיבות ביצוע העבירות, הגיל הצעיר והסיכון הנמוך להישנות עבירות.

להלן הפירוט:

נסיבות ביצוע העבירות מאפשרות את סיום ההליך ללא הרשעה:

33. הנאשם הורשע בעבירת החזקת סם מסוג קוקאין ו - MDMA לצריכה עצמית.

34. כאמור לעיל, בתי המשפט עמדו רבות על השפעותיו ההרסניות של סם הקוקאין, הנמנה בין הרעים והמרים שבסמים המסוכנים, ועל הצורך של בתי המשפט ליטול חלק במאבק בנגע הסמים על ידי הטלת עונשים מרתיעים. לענין זה ר' ע"פ 972/11 מדינת ישראל נ' יונה (12.04.07):

" הקוקאין נחשב, ולא בכדי, לסם קשה. זאת הן בשל השפעותיו על גוף האדם, והן בשל פוטנציאל ההתמכרות הגבוה שטמון בו... הפגיעה ביחיד חוזרת חלילה לפגיעה בחברה. השימוש בסם מסוג קוקאין יוצר צורך להמשיך ולהשתמש. כתוצאה מכך עליו לחפש מקורות כספיים למימון רכישת הסם, לאו דווקא בדרכים חוקיות, תוך שהוא חווה הידרדרות מתמדת בתפקוד הפיזי והקוגניטיבי שלו".

35. יחד עם זאת, בנסיבות מסוימות גם בעבירות של החזקת סמים מסוכנים שלא לצריכה עצמית, לרבות קוקאין, ניתן לסיים הליך בביטול הרשעה תוך בחינת כל מקרה לגופו בהתאם לנסיבות ביצוע העבירה.

36. מעיון בתסקיר שירות המבחן ודברי הנאשם, אביו ובא כוחו, עולה הרושם כי עבירת הסמים שביצע הנאשם לא בוצעה כחלק מדפוס התנהגות עברייני.

37. מדובר בעבירה שבוצעה בהיות הנאשם כבן 22. הנאשם החזיק סם מסוג קוקאין ו - MDMA במשקל כולל העולה על 1 גרם לצריכתו העצמית. המעשה נעדר תחכום ואין בו להצביע על מעורבות בעולם העברייני. הנאשם מסר לשירות המבחן כי לא צורך סמים מכל סוג שהוא ממועד ביצוע העבירה ושלל נזקקות טיפולית בתחום הסמים. בהתאם להתרשמות שירות המבחן מהנאשם ולאור תוצאות בדיקות שתן שמסר, שירות המבחן לא מצא להפנותו לטיפול בתחום הסמים.

38. מהפסיקה עולה שבמקרים דומים של הרשעה בעבירות סמים ואף חמורים יותר בוטלה הרשעת נאשמים. להלן מספר דוגמאות:

ע"פ 67452-12-18 מדינת ישראל נ' בוזגלו (7.4.19): בית-המשפט המחוזי בירושלים דחה את ערעור המדינה על ההחלטה שלא להרשיע נאשם בן 23, בעל הרשעה פלילית בגין עריקות, שהחזיק 14.66 גרם סם מסוג קנאביס לצריכה עצמית ומכר במספר פעמים סם מסוג MDMA במשקל של כ-20.1 גרם.

ת"פ 56094-12-21 מדינת ישראל נ' אגיי ואח' (05.05.24): בוטלה הרשעת נאשם נעדר עבר פלילי שהחזיק ברכב יחד עם שניים נוספים 2 יחידות סם מסוג קוקאין במשקל של 1.5 גרם.

- תפ"ק 6666-09-19 מדינת ישראל נ' לבדב (17.11.20): בוטלה הרשעה של נאשם בן 43, נעדר עבר פלילי שהחזיק בביתו 14 טבליות סם MDMA במשקל 5.017 גרם וחשיש במשקל 4.82 גרם.
- ת"פ 2908-05-17 מדינת ישראל נ' גולדברך (06.07.20) - בוטלה הרשעת נאשם בן 33 נעדר עבר פלילי שעבר הליך טיפולי לאחר שניסה לייבא סמים מסוג MDMA במשקל 9.69 גרם נטו והחזיק בביתו סמים מסוג MDMA במשקל 12.31 גרם נטו, 12 יחידות של LSD, וקנאביס במשקל 0.88 גרם.
- ת"פ 59518-01-13 מדינת ישראל נ' וולף (04.06.17) - בוטלה הרשעת נאשם נעדר עבר פלילי בעבירות שביצע בהיותו בן 20 ובן 22 של החזקת סם מסוג חשיש במשקל 37.7 גרם וסם מסוג MDMA במשקל של 26.4 גרם.
- ת"פ 9369-01-13 מדינת ישראל נ' שמואל (29.4.15): בוטלה הרשעה של בן 20, בעל עבר פלילי מתקופת נעורו, שהורשע בעבירת החזקת סם מסוג קוקאין במשקל של כ-5 גרם בביתו, כשהוא מחולק ל-2 אריזות פלסטיק. 39. הפסיקה ונסיבות העבירה כמפורט מעידות על כך שטיב המעשים של הנאשם מאפשר הימנעות מהרשעה. ההרשעה עלולה לפגוע בשיקום הנאשם:
40. הנאשם מועסק בחברה קבלנית בבעלות אביו. לדברי האב וכעולה ממסמך שהוגש, החתום על ידי החברה, מדיניות החברה היא לא להעסיק עובדים בעלי עבר פלילי. מעדות האב עולה כי המדיניות הייתה קיימת תמיד וביתר שאת היום לאור כוונה להנפיק את החברה בבורסה. לטענת האב, תנאי להנפקה הוא אי העסקת עובדים בעלי עבר פלילי (לא הוצגה אסמכתא).
41. לנוכח המסמך שהוגש ועדות האב, שהייתה מהימנה בעיני, נחה דעתי כי הנאשם הוכיח פגיעה ממשית וקונקרטית שעלולה להיגרם לו היה וההרשעה תיוותר על כנה.
42. כך או כך, אף אם לא הייתה מוכחת פגיעה קונקרטית, לאור גילו הצעיר של הנאשם בעת ביצוע העבירה והתקיימות רוב התנאים שקבע השופט לזיון בהלכת כתב, אני סבורה כי אף ללא הוכחת פגיעה קונקרטית, ברורה ומוחשית, מתקיימות נסיבות שיש בהן כדי להטות את הכף לטובת אי הרשעה.
43. הנאשם ביצע את העבירות בהיותו כבן 22 והיום הוא בן 24 ונכנס תחת קטגוריית "צעיר-בגיר". כמו כן, מתסקיר שירות המבחן עולה כי מדובר בנאשם צעיר ונורמטיבי, נעדר הרשעות קודמות שאינו בעל דפוסי התנהלות עברייניים ואשר עולם הפשע זר לו. מתסקיר שירות המבחן עולה כי הנאשם חדל משימוש בסמים ובדיקות לאיתור שרידי סם שמסר נמצאו נקיות.
44. הנאשם הודה בביצוע העבירות, לקח אחריות אישית על מעשיו וממועד ביצוע העבירות משך מעל שנתיים לא נפתחו כנגדו תיקים חדשים. לנאשם סביבה עוטפת ותומכת אשר התגייסה לטיפול בו ולעזור לו, אביו הוא בעלים של חברה קבלנית ומעסיק את הנאשם בחברה. בנוסף, הנאשם שיתף פעולה באופן מלא עם שירות המבחן ולהתרשמות שירות המבחן הוא מנהל אורח חיים יציב ומאוזן, יציב תעסוקתית ובעל שאיפות לאור חיים נורמטיבי.
45. מכל האמור לעיל, הגעתי למסקנה כי יש להעדיף את שיקולי השיקום של הנאשם על פני שיקולי הענישה האחרים של גמול והרתעה.

46. לאותה מסקנה יש להגיע גם לנוכח עקרון אחידות הענישה. ממסמכים שהגיש הנאשם עולה כי המאשימה הגיעה להסדר על סיום ההליך ללא הרשעה עם נאשם אחר שהיה באותה מסיבה בה היה הנאשם והורשע בעבירת החזקת סם לצריכה עצמית בנסיבות דומות- החזיק סם מסוכן מסוג MDMA KETANINE במשקל 1.1 גרם לצריכה עצמית, הציג בדיקות שתן נקיות והציג מסמכים המעידים על פגיעה קונקרטית שיכול ותיגרם לנאשם אם יורשע בדין. על משמעותו של עקרון אחידות הענישה עמד בית המשפט בע"פ 2580/14 חסן נ' מדינת ישראל (נבו, 23.09.14): "עקרון אחידות הענישה הוא עקרון יסוד במשפט הפלילי, אשר נועד להבטיח שוויון בפני החוק ולמנוע שרירות בענישה ... עקרון זה מקבל משנה חשיבות כאשר מדובר בנאשמים שונים המורשעים בגדרה של אותה בקשה. במצב דברים זה מצדד עקרון אחידות הענישה בהטלת עונשים דומים על מי שביצעו מעשים דומים וכן בשמירה על יחס של שקילות בין מבצעייהם של מעשים הנבדלים זה מזה במנינם, חומרתם או בנסיבותיו האישיות של המבצע ...". התוצאה

47. לאור האמור אני קובעת שהנאשם ביצע העבירה המיוחסת לו בכתב האישום, אולם באיזון בין האינטרס הציבורי, הרתעת היחיד והרבים, לבין האינטרסים הנוגעים בנאשם, נוכח החשש שהרשעה תפגע בעתידו - אני מורה על ביטול הרשעת הנאשם, כך שההליך יסתיים ללא הרשעה וגוזרת על הנאשם את העונשים הבאים:
א. 140 שעות שירות לתועלת הציבור, על פי תסקיר שירות המבחן השל"צ יבוצע במסגרת "מרכז קהילתי מגיד" בתפקידי אחזקה.

בית המשפט הבהיר לנאשם חובת שיתוף הפעולה עם שירות המבחן, וכן הובהר לנאשם כי ככל ולא ישתף פעולה עם שירות המבחן, בית המשפט רשאי להפקיע את צו השל"צ ולדון את הנאשם מחדש במסגרת מתחם העונש ההולם.
ב. התחייבות בסך ₪ 4,000 שלא יעבור עבירה לפי פקודת הסמים המסוכנים וזאת לתקופה של שנה מהיום.
ג. 3 חודשי פסילה מלקבל או מלהחזיק רישיון נהיגה על תנאי שבמשך 3 שנים מהיום לא יעבור עבירה לפי פקודת הסמים המסוכנים או נהיגה תחת השפעת סמים.
ניתן צו להשמדת הסמים.

זכות ערעור תוך 45 יום לבית המשפט המחוזי בבאר שבע.

המזכירות תעביר העתק פסק הדין לשירות המבחן.

ניתן היום, כ"ד חשוון תשפ"ה, 25 נובמבר 2024, בהעדר הצדדים.